

Waren of worden wij dieren?

BEESTENBOEL

Geloof jij in reïncarnatie? Wil je na de dood terugkomen als mens? Of liever als dier? De vraag is of dat laatste wel tot de mogelijkheden behoort. Reïncarnatietherapeute Marianne Notschaele-den Boer vertelt over de weinige keren dat ze cliënten tegenkwam in haar praktijk met herinneringen aan een vorig leven als dier. Waren dat echte, symbolische of hallucinerende ervaringen...?

Tekst: Marianne Notschaele-den Boer

In oktober 2017 hield de *Nederlandse Uitvaart Verzekering Maatschappij* een kleine enquête over reïncarnatie onder duizend Nederlanders. De uitkomst daarvan luidde, dat ruim een kwart van de ondervraagden gelooft dat ze na hun dood terugkomen als een nieuw wezen. Wanneer ze voor de keuze worden gesteld om als dier terug te mogen komen, kiezen de meesten voor kat, vogel of hond. Die enquêtevraag vond ik vreemd, maar goed, het leverde publiciteit op voor de uitvaartbranche en de verzekeringmaatschappij die het onderzoek organiseerde. 'Opnieuw geboren worden als dier' haalde direct de sensatiepers. Wie in reïncarnatie gelooft, wordt nog altijd een tikkeltje gek gevonden. Persoonlijk acht ik de kans bijzonder klein dat een ziel die op dit moment in een mensenlichaam huist, een volgende keer incarneert in het lijf van een vogel, kat of hond.

Slang, hyena en hert

Tijdens workshops reïncarnatietherapie heb ik indrukwekkende en gevarieerde vorige levenservaringen voorbij zien komen. Deelnemers herinnerden zich gedurende therapiesessies eerdere levens als mens op onze planeet aarde, maar ook levens als licht- of energiewezens in andere dimensies, zelfs andere sterrenstelsels. Soms zat er een vorig leven tussen als mineraal, plant of dier. Zo herbeleefde een oudere man een vorig leven als waterdruppel, in de beginfase van de aarde. Hij ervoer zich als

minuscule druppeltje in een immens grote oceaan. Een vrouw vertelde in diepe trance over haar leven in prehistorische tijden, toen ze nog een piepklein groenig mosje was dat de elementen van de natuur trotseerde. Een jong meisje was in een vorig leven een angstig hertje. Lang geleden snuffelde ze als ree in een oerbos, op zoek naar bladvoer. Een man herinnerde zich een leven als sissende, goudbruine slang in een snikhete woestijn. Een andere workshopdeelnemer herbeleefde een voorbij leven als gevlekte hyena. Op een open grasvlakte werd hij aangevalen door een hongerige leeuw en aan stukken gereten. Voor genoemde personen waren dit bijzondere, emotionele én betekenisvolle sessies. Voor toeschouwers van deze sessies zagen die ervaringen er spectaculair en echt uit. Cliënten voelden zich thuis in andere dimensies, voelden zich één met de aardse natuur, of pasten perfect in een dierenlijf. Hun zielen waren onderdeel van een groot energetisch geheel en ze deden belangrijke ervaringen op in diverse soorten belichamingen.

Gebruiken en talenten van een dier vertalen

Sessies waarin mensen in de huid kruipen van een dier, waarin ze zich plant, mineraal of lichtwezen voelen, zitten barstensvol symboliek. Iedereen heeft de behoefte ergens bij te horen, ergens deel van uit te maken. De waterdruppel voelde zich piepklein, maar betekenisvol. Vele druppels samen maken één oceaan. De hyena was bezig met zijn *struggle for life*. Het angstige hertje vreesde voedselgebrek, maar er was ruim voldoende >

bladgroen aanwezig. Ze maakte zich zorgen om niks. Het mosje op de kale rots trotseerde storm, sneeuw, wind en regen en was dapperder dan gedacht. De slang in de woestijn bleef roerloos liggen op het heetste moment van de dag. 'Even nietsdoen' kan een prima methode zijn in lastige tijden. Soms was het dagelijks leven van mensen zo saai, dat ze een opkikker kregen van een ervaring als wezen op een andere planeet. De echtheidswaarde van een vorig leven als mineraal, plant of dier kan ondergeschikt zijn aan wat iemand er aan waardevolle symboliek uit kan halen.

Voor cliënten in mijn praktijk vind ik werken met metaforen nuttig en doeltreffend. Toch zoek ik graag uit hoe zaken werkelijk in elkaar steken. (Her)beleeft iemand echt een dierenleven? Is er sprake van eigenschappen van een dier die je kunt vertellen, opdat een cliënt hiermee zijn probleem sneller inzichtelijk krijgt en daardoor op kan lossen? Ik ken mensen die in therapietrajecten 'aangehechte zielservaringen van anderen' verwerken in plaats van hun eigen ervaringen. Daar schieten ze uiteindelijk weinig mee op. Daarom vind ik het belangrijk uit te pluizen hoe het zit. Gaat het om een metafoor, een symbolische dierervaring of om een waarachtig vorig leven als dier? Zolang concrete aanwijzingen voor een echt dierenleven ontbreken, spreek ik liever van symbolische ervaringen in het dierenrijk. Wat zeggen

Een andere cliënte vertelde in een sessie over haar leven als leeuw, lang geleden. Een tijdsaanduiding kon ze niet geven. De leeuw leefde te midden van een troep leeuwen en leeuwinnen in een natuurlijke omgeving die deed denken aan uitgestrekte savannes in Afrika. De leeuw trad beschermend op, richting haar welpen. De hoogtepunten in dat dierenleven waren uitgestrekt in de zon liggen na een schranspartij, haar welpen dicht tegen zich aan voelend, en deel uitmakend van de leeuwengroep. Een leven dat bloederig eindigde, omdat een andere leeuw een gevecht met haar begon. Gebaseerd op haar emotionele uitspraken en op in hoeverre ik mee kon kijken met de beelden in haar hoofd (als ik geen plaatjes op kan vangen van een cliënt, is er vaak sprake van een vorm van fantasie), vond ik dit dierenleven behoorlijk echt overkomen.

Een andere cliënte die zich honderd procent slak voelde, met alle slijmerige gewaarwordingen die daarbij horen, ervoer dit zelf als echt. Ik had mijn bedenkingen, kon geen contact maken met de beelden in haar hoofd en belangrijke emoties ontbraken. Deze cliënte had moeite met het onder ogen zien van haar thema 'traagheid', dat symbolisch prachtig werd weergegeven dankzij dit slakkenleven.

Adelaar en andere vogels

Zielen afkomstig uit een mensenlichaam kunnen zich, tijdens uittredingen of na de dood, voor korte of lange periode hechten aan van alles en nog wat. Aan statische objecten zoals gebouwen, aan gebruiksvoorwerpen zoals kleding of sieraden, aan energie van levende planten, bomen, dieren en mensen. Van een langdurig 'wezen'lijke verbinding (een menselijke incarnatie) is naar mijn idee pas sprake als een ziel/wezen zich verbindt met een levend menselijk lichaam vanaf het begin (conceptie, zwangerschap, geboorte) tot en met het einde (dood). De ziel neemt volledig bezit van het lichaam en zweeft er niet zomaar tijdelijk in de buurt rond.

De vier keren dat cliënten zich in mijn praktijk herinnerden een grote adelaar of andere vogel te zijn geweest in een vorig leven, was er geen sprake van een incarnatie als dier. Wel van een uittredingservaring als mens (van een natuurvolk of iemand met

'Volgens het Hindoeïsme kunnen slechte daden leiden tot een volgend leven als dier'

eigenschappen van een dier over een cliënt? Hoe vertelt iemand over dat dier, in welke bewoordingen? Welke emotie zit daaraan gekoppeld? Hoe vertaalt je de dierbelevens naar menselijke maatstaven? Hoe leg je uit aan een jong meisje - dat zich onbewust identificeert met een angstig dier - dat ze van die vergelijking kan leren hoe ze in haar leven als vrouw staat?

Mensaap, leeuw, slak

Ik zat als therapeute naast een vrouw, Mieke, die tijdens een sessie in trance vertelde over een vorig leven dat ze had gehad als mensaap. Het was meer dan indrukwekkend! Ik was in staat mee te kijken met de beelden die zich in haar hoofd vormden. Alles ademde 'echt' uit. In prehistorische tijden kwam ze met haar zielsenergie vanuit een ander sterrenstelsel naar de aarde. Die ziel was nieuwsgierig naar andere levensvormen en incarneerde in een grote mensaap, type Neanderthaler of Cro-Magnon. Mieke vertelde hoe fantastisch ze zich voelde in dat dierlijk aanvoelende lijf. Als mensaap ging ze op in het ritme van de seizoenen en de natuur, maakte ze nieuwsgierig contact met soortgenoten. Communiqueerde ze met handgebaren, een grom, een kort woord. Zelden zag ik iemand zo blij en gelukkig als dier/primitieve mens in een vorig leven!

'Freek Vonk komt na zijn dood graag terug als luiaard.

Grappig, want wat zegt dat over hem?'

een sterke connectie met de natuur), waarbij hallucinerende middelen werden gebruikt (bijvoorbeeld een sjamaan in transe-staat). De ziel zweeft in zo'n situatie tijdelijk buiten het menselijk lichaam, gaat omhoog en verbindt zich voor korte tijd met de zielsenergie van een in de lucht vliegende vogel. Beneden op de grond waant de persoon zich een adelaar of een andere vogel, hoog in de lucht. Slechts een deel van hun zielsenergie was voor enige uren verbonden met een vliegende vogel. Ik vermoed dat er meer 'vorige levens als dier' vallen onder de categorie 'uittredingen als gevolg van hallucinerende middelen en zich energetisch verbinden met een dier'.

Honden, katten, vlinders

Clïente Sofie herinnerde zich een vorig leven als pelsjager in het Wilde Westen. Als man hield hij zich bezig met de jacht op bevers. Hij had weinig contact met mensen, omdat hij maandenlang alleen in de ruige natuur verbleef. Met één dier, een wolfshond, had hij een jarenlange band opgebouwd. De ziel die toen in de wolfshond huisde, zat - volgens Sofie - nu in haar trouwe viervoeter, een poolhond. Het kan, maar zeker weten doe ik dat niet.

Kattenbaasjes die vorige levens hadden in het oude Egypte menen nogal eens dat ze hun huidige slimme poes of kater kennen uit vroeger tijden. Is dat *wishful thinking*? Of zijn die poezen-zielen zoveel levens later nog steeds zo trouw als een hond? Gedragingen van bepaalde diersoorten lijken op elkaar. Zo heeft mijn kitten Dunja, een Blauwe Rus, veel aparte trekjes die exact lijken op die van haar overleden voorganger van hetzelfde ras. Hier is absoluut geen sprake van dezelfde dierenziel, maar wel van overeenkomende raskenmerken en gedragingen waardoor je bijna zou gaan geloven in reïncarnatie.

Ik ken een man, Boris, die in een vorig leven in het oude Egypte een bijzondere band had met grote katachtigen. Hij kon zich er telepathisch mee verbinden, legde zijn wil aan hen op, temde deze roofdieren. Boris hoeft nu maar in de buurt van een leeuw, panter of poema te komen (dierentuin, circus) of ze knielen als vanzelf voor hem neer, rollen op hun zij of rug en gaan gezellig liggen spinnen. Ze hoeven elkaar niet eens uit een vorig leven te kennen. Deze dieren voelen aan dat hij geen angst kent en dat hij ze respectvol tegemoet treedt en behandelt. Zou Boris in een ver verleden zelf een katachtige zijn geweest? Ik betwijfel het.

Dat sommige rondfladderende vlinders een teken zijn van een overledene, een energieboodschap uit andere sferen, dat geloof ik zeker. Maar niet iedere vlinder is een gereïncarneerde overledene. En het is maar de vraag of je bij een voorbijfladderende vlinder of nachtmot kunt zeggen: 'Hé, daar vliegt mijn overleden tante!'.

Witte veertjes die je zomaar ineens in huis of op straat tegenkomt, staan voor veel spiritueel gevoelige mensen symbool voor 'een teken van een engel'. Je zult maar in de buurt wonen van een kippenfarm. Daar stikt het van de dwarrelende witte veertjes. Enige nuance aanbrengen is wel handig.

Hindoeïsme

In mijn praktijk komt het zelden voor dat cliënten terechtkomen in een vorig leven als dier of dat ze herinneringen hebben aan een dierenleven. Dat ik dit niet vaak tegenkom, wil natuurlijk niet zeggen dat het niet bestaat. Dieren(re)incarnaties zijn minder *my cup of tea*, past minder bij mijn type cliënten en mijn manier van werken. Mogelijk is het ook debet aan onze westerse cultuur. In het Hindoeïsme wordt er bijvoorbeeld van uitgegaan dat slechte daden een volgend leven als (minderwaardig) dier tot gevolg kunnen hebben, conform regels van het kastenstelsel. Ik vraag me af, of een reïncarnatietherapeut met hindoeïstische geloofswortels wél of veel dierenincarnaties tegenkomt bij zijn cliënten? Mijn cliënten duiken eerder in vorige levens als mens op planeet aarde. Gaan ze heel veel verder terug in de tijd, dan komen ze terecht in levens als lichtwezen in andere dimensies of sterrenstelsels. Eenmaal met hun zielsenergie op aarde, springen ze van lichtwezen over naar mensaap of mens.

Dieren die overlijden, blijven na hun dood niet allemaal op de eeuwige jachtvelden ronddolende. Dierenzielen incarneren opnieuw, bij voorkeur in dieren. Ik vermoed dat er verscheidene zielengroepen zijn met verschillende incarnatieroutes. Van lichtwezen naar mensaap/mens, van bacterie/amoëbe naar insect, van mineraal naar plant, van dier naar andere diersoorten, en van mens naar mens.

Luiaard

De therapeutische, symbolische waarde van werken met 'levens als dier' is groot. Ieder beest heeft specifieke gedragingen, eigenschappen en talenten waar cliënten wat van kunnen leren om op een andere manier naar zichzelf te kijken. Ook voor mensen die niet in reïncarnatie geloven, zijn labels, metaforen en dierenlevens hulpmiddelen om zaken versimpeld of versneld duidelijk te krijgen. In het reïncarnatieonderzoek waarmee ik dit artikel begon, werd vermeld dat bioloog Freek Vonk na zijn dood graag terugkomt als luiaard. Grappig, want wat zegt dat over hem? Dat hij graag uitrust?

Na mijn eigen dood kom ik als ziel liever weer terug in een mensenlichaam. Bij voorkeur incarneer ik niet in een luiaard, hopelijk wel in een kraaiende mensenbaby die regelmatig een schone luier krijgt! •

